

“Zie, de Mens!”

Johannes 19:5

Door A. C. Gaebelien, http://www.biblecentre.org/topics/acg_behold_the_man.htm

Synopsis van een toespraak gegeven op de Montrose Bible Conference

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)

Vertaling en voetnoten door M.V.

Over de schrijver

Arno Clemens Gaebelien (1865-1945) kwam als jonge immigrant in 1879 in de Verenigde Staten aan. Bekend is hij om zijn werk onder de in New York wonende Joden, maar ook om de vele bijbelconferenties die hij hield en door een reeks boeken die hij schreef. Oorspronkelijk methodistisch predikant, voelde hij zich sterk aangetrokken tot de leer van 'de broeders', wat ertoe leidde dat hij zich in 1899 losmaakte van alle kerkelijke verbindingen (hoewel hij zich nooit bij 'de broeders' gevoegd heeft).

“ZIE, de Mens!” werd uitgesproken door een Romein; het kwam over de lippen van een heiden. Aan het Joodse, satanisch gestuurde gepeupel presenteerde hij een meelijwekkend figuur. De Mens stond voor hen, Hij die drie jaar de zieken had genezen en daden van genade en gunst had verricht, en Zijn bovennatuurlijke kracht had onthuld. De meest wetteloze daad in de menselijke geschiedenis zou spoedig voltrokken worden, en de meest wetteloze roep werd gehoord: “Weg met Deze, en laat voor ons Barabbas¹ los!”². “Kruisig Hem, kruisig Hem”³. En daar stond Hij. Zijn bloedende schouders bedekt met een purperen mantel, Zijn hoofd gekroond met dorens⁴, Zijn gelaat gebeukt en gekneusd, misschien onherkenbaar. Pilatus sprak Latijn en uitte twee woorden: “*Ecce Homo!*”.

Wat bedoelde hij daarmee? Hij haatte de Joden. Bracht hij de “Man van smarten”⁵ voor het gepeupel uit verachting? Of was het zijn motief om medelijden op te wekken in de harten opdat hij genade kon betonen? We weten het niet. Maar het was een groot woord dat hij sprak, dit “*Ecce Homo!*”: hij wist niet wat hij zei, want in deze uitdrukking “Zie, de Mens!” is de grote boodschap van de Bijbel vervat.

Gods openbaring is gericht aan de mens. Als de mens niet zou bestaan dan zou en kan er geen geschreven Woord zijn, de geschreven openbaring van God. De dierlijke wereld bezit niet de capaciteit om een openbaring te ontvangen; en de wereld boven de mens, de wereld van de engelen, heeft geen openbaring nodig. Gods openbaring is gericht aan de mens en gaat over de mens, de twee: de eerste mens en de tweede Mens, de eerste Adam en de laatste Adam. Van Genesis tot Openbaring spreekt God: “Zie, de Mens!”

I. In het eerste hoofdstuk van de Bijbel introduceert God de mens, en bij zijn schepping spreekt Hij, wijzend naar Zijn schepsel: “Zie, de Mens!”. De aarde had vegetatie en dierlijke schepselen voortgebracht; alles getooid met schoonheid en heerlijkheid. Uiteindelijk bracht God door directe schepping een schepsel voort dat Zijn nageslacht is. “Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis”⁶.

¹ Lees over de roofmoordenaar Barabbas: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Barabbas.pdf>.

² Lukas 23:18.

³ Lukas 23:21.

⁴ “En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt ... is de aardbodem omwille van u vervloekt ... **dorens** en distels zal hij voor u laten opkomen” – Genesis 3:17-18.

⁵ Jesaja 53:3.

⁶ Genesis 1:26.

De personen van de Godheid zijn bezorgd bij deze creatieve daad. En één van de drie, de Middelste, wist dat Hij Zich op een dag zou bekleden met zo'n lichaam, en zou verschijnen in de gedaante van een mens.

Wij kijken naar deze eerste mens, geen holbewoner, geen wilde half-aap, geen lompe bruint, maar een wezen met wijsheid en kennis. Hij bezat superieure kennis van de schepping die onder hem kwam te staan. Hij had namen voor elk dier op het veld of in het woud. Zonder een moment van twijfel gaf hij gepaste namen aan hen. Maar het voornaamste was niet de superieure kennis van de eerste mens, maar zijn wandel met God. Hij geniet van Zijn aanwezigheid, en heeft gemeenschap met Hem. En de Schepper drukte zijn liefhebbende goedheid uit voor het schepsel dat Hij schiep voor Zijn genoegen. "Zie, de Mens!"

II. Spoedig verandert de scène. De mens verlaat de aanwezigheid van God, en als we de mens nu bekijken dan zien we een verschrikkelijk contrast. De ingang van Eden is versperd, de mens en zijn metgezellin uitgedreven. Zij vertrouwden hun Maker niet, zij hadden geluisterd naar de sinistere stem van een mysterieus wezen. Zij werden overtreders, en als zij Gods aanwezigheid verlaten spreekt de stem achter hen de woorden van rampspoed en smart! "In het zweet van uw gezicht zult u brood eten"! Dorens! Vloek! "Stof bent u en u zult tot stof terugkeren"! Zie de mens naar beneden gehaald, ontdaan van zijn eerdere glorie, beginnend aan zijn eeuwenlange geschiedenis van zonde, van schande, en van lijden. We zien hem in de Schrift in zijn wandel verder en verder weg van God. Dieper en dieper zinkt de mens, het bewijs dat hij verloren is, hopeloos verloren. De zonde trekt hem lager en lager. Donkerder wordt de nacht. En God heeft dit alles opgetekend in Zijn openbaring, en wijst nu naar hem: "Zie, de mens!" Zie wat van hem geworden is door de zonde.

Maar zal God hem daar achterlaten? Kan God, ja, wil God niets doen om hem terug te brengen? Is hij zo verloren dat Gods kracht hem niet kan bereiken, en dat voor zondige mensen niets overgebleven is dan een eindeloze nacht? Als dit het geval zou geweest zijn, zou God niet God zijn.

III. God spreekt opnieuw, en Zijn grote boodschap is "Zie, de Mens", die andere mens. Hij spreekt in profetische beloften, en alle verlossingsprofetieën, en de verlossingshoop zijn gecentreerd in de Mens, de tweede Mens. Hij moet het zaad of nageslacht van de vrouw zijn⁷, niet van een mens, een zondig mens. Zijn bovennatuurlijke geboorte wordt daardoor aangegeven. Duizenden jaren lang schreven de vingers van de profeten over Hem, en wezen op Hem. "Zie Mijn Dienaar!" "Zie Mijn Spruit!" "Zie de Koning!" "Zie Immanuël!" God komt naar beneden, naar de mens, om te lijden, te sterven, om de zonde op Zich te nemen, om de Zondedragers te zijn. Zie, Hij komt om het Lam van God te zijn, om smarten, de vloek, de schande, de ruïne en dood weg te doen. Hij komt, die Mens, om de mens terug te brengen, niet naar een aardse Eden, maar naar een hogere heerlijkheid. "Zie, de Mens!" is de eeuwenlange roep van profetie, de Mens komt, Hij komt van boven, de Onsterfelijke komt om de dood te lijden en de dood te overwinnen.

IV. Wij openen ons Nieuwe Testament, en we komen direct oog in oog te staan met de tweede Mens. De boodschap van de Evangelieën is niets anders dan "*Ecce Homo!*" Hij kwam, geboren uit de maagd. Hoe verschrikkelijk zou het zijn als het anders ware, zoals de religieuze misleider zegt in het modernisme vandaag. Als Hij niet was geboren uit een maagd, dan kon Hij niet de Mens geworden zijn. Ook Hij zou, indien Hij een natuurlijke afstammeling zou geweest zijn, gelinkt worden met de eerste mens en delen in zijn zonden en vloek. Maar Hij kwam, zondeloos en heilig, niet gewoon als een mens maar als de God-Mens. "Zie, de Mens!" zegt de Heilige Geest van God in de Evangelieën. Kijk naar Hem in Zijn zondeloze, volmaakte leven, in zijn liefelijkheid! Zie Hem in Zijn onderwerping aan de eeuwige wil van God! Zie Hem in de vertoning van Zijn kracht! Luister naar Zijn woorden van eeuwig leven!

Maar Hij kwam voor iets groters dan op aarde te leven als de volmaakte mens, en om de Onzichtbare zichtbaar te maken in Zijn persoon. Johannes de Doper stelt in zijn Godgegeven getuigenis een grote waarheid: "Zie het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt!"⁸ Maar het Lam heeft een altaar nodig; het altaar is het kruis. De eerste mens was in een hof van genot, de tweede Mens moest ook in een hof. Dit is Gethsemane, de hof van smart en bloedend zweet. We horen de

⁷ Genesis 3:15.

⁸ Johannes 1:29.

smeekbeden, het luide roepen en de tranen (Hebreeën 5)⁹, “Zie, de Mens”; en nu is Hij wat de profetie voorzei: “Ik ben een worm en geen man” (Psalm 22:7). De Mens van Leven en Heerlijkheid wordt de gewillige gevangene. En na alle smaad Hem aangedaan, en de wrede geseling, wordt Hij door Pilatus getoond als “*Ecce Homo!*” Zij kijken naar Hem met harten gevuld met satanische haat. Démonen zien toe en verheugen zich, en engelen treuren.

De Mens wordt genageld aan het kruis. Waar gebeurde dit? “Er was bij de plaats waar Hij gekruisigd was, een hof” (Johannes 19:41). De doornenkroon is nog steeds op Zijn hoofd. Hij draagt immers de vloek⁴, Hij draagt de schande. Hij doet verzoening en voldoet aan Gods gerechtigheid. Op dat kruis werd Hij die geen zonde kende tot zonde gemaakt voor ons. Hij buigt Zijn hoofd en uit Zijn mond komt de grote kreet van overwinning: “Het is volbracht!”. “Zie, de Mens!”

Dan komt de grote boodschap van de Geest van God, gericht aan een wereld van zondaars. “Zie, de Mens!” “Zie, het Lam van God!” Hij heeft het werk volbracht; vrede werd aangebracht door het bloed van het Kruis!” “Zie, de Mens!” Hij is Degene, de Enige Die redt. Hij heeft een nieuwe en levende weg gewerkt naar Gods heerlijke aanwezigheid. “Zie, de Mens!” Vertrouw op Hem, neem Hem aan; Hij brengt terug naar God en naar het Vaderhuis. Leven en heerlijkheid worden gegeven van zodra het geloof naar Hem ziet, de Christus die stierf voor onze zonden.

V. We horen het opnieuw: “Zie, de Mens!” Het graf is leeg. Daar staat Hij, de Mens die stierf, overwinnaar over de dood en het graf. Hij heeft ze voor goed overwonnen. Hij is niet een geest, noch een fantoom. Hij bewees na de opstanding dat Hij de Mens is, en dat de mens opgestaan uit de doden het patroon is van de mens door Hem verlost; Hij is het hoofd van de nieuwe schepping; wat Hij is in opstandingsheerlijkheid, zullen al de Zijnen zijn. Veranderd naar Zijn beeld, het beeld van de tweede Mens, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders.

VI. Andermaal zeggen wij: “Zie, de Mens!” En nu kijken we op. Hij is opgevaren naar de hoge. Hij ging door de hemelen. De kracht van God verhief de Mens, en hoger en hoger droeg deze Hem naar de derde hemel, in het hoogste deel van de hemelen. En nu kijken we op en zien “hem voor korte tijd minder gemaakt dan de engelen; met heerlijkheid en eer hebt U hem gekroond”¹⁰ Hij zit aan de rechterhand van God. Ver boven alle overheden en machten, en elke naam die genoemd wordt, is de Mens die leefde, stierf, begraven werd, en opnieuw opstond. O, heerlijk visioen voor geloof om Hem te zien in die hoogste heerlijkheid, de Goddelijke verzekering dat we, verlost door Hem, één met Hem, met Hem de heerlijkheid boven zullen delen. “Zie, de Mens!” Uw Grote Hogepriester, uw liefhebbende Middelaar bij de Vader. “Zie, de Mens!” Het Hoofd van het Lichaam, de komende Bruidegom.

VII. De scène zal veranderen. Niet altijd zal die Mens verborgen zijn voor menselijke aanblik. Ik zie Hem, op een dag, de dag door God beschikt, ik zie Hem de zijde van de Vader verlaten. Hij verlaat de middelaarsplaats. Hij daalt andermaal neer. Hij komt naar de lucht en geeft een bevelende roep (1 Thessalonicenzen 4:16-17). Deze roep opent de graven van de Zijnen, de roep die al Zijn heiligen samenbrengt om Hem te ontmoeten van aangezicht tot aangezicht, om de arbeid van Zijn ziel in ontvangst te nemen. “Zie, de Mens!” Wij zullen “Hem zien zoals Hij is, en zullen zoals Hem zijn”. We zullen Hem niet zien zoals het gepeupel Hem zag, toen de Romein zijn “*Ecce Homo!*” riep, maar we zullen Hem zien in de volheid van al Zijn heerlijkheid.

En hierna zal Hij op de troon gaan zitten. De kroonrechten over de aarde zijn de Zijne. De tweede Mens zal een geruïneerde schepping restaureren. Er zal een grote wedergeboorte zijn. Zijn machtige kracht zal de vloek verbreken. Zijn hiel zal de kop van de slang vermorzelen. “Zie, de Mens!” Hij zit op de troon om te heersen en regeren in gerechtigheid. “Zie, de Mens!”

Verwant artikel: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/ZieDeMens.pdf> (Uit het Woord der Waarheid)

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

⁹ Hebreeën 5:7: “In de dagen dat Hij op aarde was, heeft Hij met luid geroep en onder tranen gebeden en smeekbeden geofferd aan Hem Die Hem uit de dood kon verlossen. En Hij is uit de angst verhoord”.

¹⁰ Hebreeën 2:7.